

Dits germans, després d'efectuar proves en son país am lo seu aparell volador, donantlos un resultat superador á tota esperança, gelosos sens dupte del éxit obtingut per M. Farman, se dirigeixen á París, pera demostrar á la Europa que'n América, s'ocupan am tant ó mes éxit de tant trascendental problema, am la particularitat de que tot per enter, fins el motor es construït per sas propias mans.

Son tants y tants el talents esmersats en l'estudi de l'avegació, que pera donar compte de totas las provas efectuadas fora tasca llarga, com ho es la varietat de noms donats per sos inventors als diversos aparells.

*Triplans, Biplans, Aeroplans, Heliocopters y Monoplans*, forman legió.

El triomf definitiu el día que resolguin del tot el problema, compenetrantse de que lo que 'ls ha de conduir á la definitiva y absoluta victoria son els propulsors, es de l'ultim, es á dir, del *Monopla*.

Per final y pera no allargar mes aquesta te-

legráfica resenya, y com á prova de que mes ilusions (aixís algú podrà créureho) son realitats, ja'ls governs d'Allemanya, Anglaterra y Estats Units entre altres, se preocupan de la cuestió y estudian la manera mes factible pera construir una escuadra aérea, dant per resultat el día que aixó siga un fet, que podrà darse per definitivament morta á la per tots conceptes aborrible guerra.

Un altre fet que corrobora mos optimismes, es el de que en aquesta última nació ja hi ha qui trevalla pera construir una companyia de Navegacio Aérea, no sols pera transportar per els aires á passatgers, sino també, y aixó es important, pera'l transport de mercaderies.

Resultat, que lo que ahir era considerat com un impossible, ho estem ja tocant, no essent aventurat profetisar que á final d'any, y potser molt ans d'arribarhi, veurem crehuar l'espai per aquets grans aucells que han d'imprimir nova vitalitat á la vida dels pobles, portant al ensemps la pau arreu de la terra.

BOLVA

## La Nina

Davant meu, en el compartiment del tren exprés, que anava lluny, mes lluny de França, hi seia una nina. Una nina de carn y ossos. Al entrar no l'havia vista, atrafegat com anava ab maletas y paquets ja tot en ordre y quan el tren volaba, la vaig veure y poguí contemplar-la á pler.

Duia un guarda-polç de seda clara ab grossos botons negres, una corbata monumental, esfereidora, tota vermella, senzillament llacada.

Un vel gris li enfosquia'ls cabells rossos, enquadrant son rostre fi, que apareixia indecís al fons de les gasses volejantes. Semblava una *poupée* d'aquelles que surten al teatre fent monades; d'aquelles que semblen nines de debó, nines qui de sobte se son fetes grans y qui, animantse, de sobte se son fetes donas. Els seus ullaços, sobre tot, eren vers ulls de nina, de nina viventa.

Y jo me la mirava.

Primer vaig mirarla ab curiositat, ab aquella íntima complascencia que sentim al contemplar una cosa bella. Després, poc á poc, vaig quedarme embadalit, com encantat. La veia y no la veia. La mirava ab ulls clars y buits que posem quan, tot mirant una cosa, pensem en una altre. Jo no hi pensava en els ullaços d'aquella nina encare que ells fossin la causa única de tot lo que jo pensava.

Jo anava pensant aixó:

¿Qui deu esser aquesta nina? ¿Ont deu anar? ¿La seva arribada, l'espera algú? ¿Un sol ó be molts braços; vint, trenta, quaranta? ¿Serán dos llabis ó serán mil llabis els qui se la menjaran á petons? ¿Y ella qué dirá, que farà ella?

¿Quína mena de veu deu esser la seva veu y qué deu dir quan parla?

Després anava jo pensant, confosament en